

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 11^{ης} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1952

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΕΚΛΟΓΗ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΩΝ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

Ἐξελέγησαν ἀντιπρόεδροι τῶν Τάξεων διὰ τὸ ἔτος 1953 :

- α) Ὁ κ. *Κωνσταντῖνος Βέης*, τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν.
- β) Ὁ κ. *Διονύσιος Κόκκινος*, τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν.
- γ) Ὁ κ. *Κωνσταντῖνος Τριανταφυλλόπουλος*, τῆς Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

ΕΥΡΥΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΚΗΡΤΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν συνεδρίαν τῆς ὀλομελείας τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1952, ὁ πρόεδρος κ. *Ἐμμ. Ἐμμανουήλ* ὠμίλησεν, ὡς κατωτέρω, περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς Διακηρύξεως περὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ὃ δὲ κ. Σπ. Μελάς ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅπως ἡ Ἀκαδημία ἀσχοληθῆ εἰς εἰδικὴν συνεδρίαν σχετικῶς πρὸς τὸ θέμα τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

— Τὴν 10ην Δεκεμβρίου 1948 ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, συνελθοῦσα ἐν Παρισίοις, παρεδέχθη καὶ διεκήρυξε τὴν ἱστορικὴν παγκόσμιον διακήρυξιν περὶ τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Διακήρυξις αὕτη ὑπῆρξεν ὁ καρπὸς τριετοῦς ἐργασίας· συνετάχθη λέξιν πρὸς λέξιν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων μεγάλου ἀριθμοῦ κρατῶν, ἵνα καταστῆ δυνατὸν νὰ ἐκφράζη δι' ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ δι' ὅλα τὰ ἔθνη τὸ κοινὸν ἰδεῶδες. Ἡ παραδοχὴ καὶ ἡ διακήρυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ὑπῆρξε πρᾶξις ἱστορικὴ, ἀποφασιστικὸς σταθμὸς εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς παγκοσμίου ἐλευθερίας καὶ ἀσφαλείας. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ 1950 ἐζήτησεν ἀπὸ ὅλα τὰ κράτη καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς ἐν διαφερομέναις ὀργανώσεις νὰ δεχθῶσι τὴν 10ην Δεκεμβρίου ἐκάστου

έτους ως 'Ημέραν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ ἀναφέρωσιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡ Ἡμέρα τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ἐφορτάσθῃ εἰς κάθε χώραν.

Ἡ Διακήρυξις αὕτη ἤσκησεν ἤδη εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ζωῆς ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων λόγῳ τῆς παραδοχῆς τῶν ἀρχῶν αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῶν εἰδικῶν ἰδρυμάτων καὶ τῆς ἐπιδράσεως της ἐπὶ τῶν νέων συνταγμάτων καὶ τῆς νέας νομοθεσίας, ἐπὶ τῶν διεθνῶν συμφωνιῶν καὶ ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων.

Ὁ ὅρισμὸς τῆς Διακηρύξεως ταύτης περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν ἀποτελεῖ βασικὸν στοιχεῖον τοῦ προγράμματος τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν εἰρήνην.

Ἡ ἐπίδρασις της εἶναι αἰσθητὴ ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ Καναδά, τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Σουηδίας· ἐχρησίμευσεν δ' ὡς πρότυπον διὰ τὴν κατάρτισιν διεθνῶν συμβάσεων ὡς ἡ Συνθήκη μεταξὺ Ὀλλανδίας καὶ Ἰνδονησίας, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Σύμβασις διὰ τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου κλπ. Αὕτη ἀναφέρεται ὡς πρότυπον εἰς τὸ προοίμιον τῆς συνθήκης εἰρήνης μεταξὺ τῶν Συμμάχων χωρῶν καὶ τῆς Ἰαπωνίας, ὑπογραφείσης ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ τὴν 8ην Σεπτεμβρίου 1951· ἐχρησίμευσεν ἔτι ὡς θεμελιώδης βάσις τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου Δικαιοσύνης ὡς καὶ τῶν δικαστηρίων τῆς Αὐστρίας, τῆς Ὀλλανδίας καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς.

Ἡ Διακήρυξις τῶν ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ἀπετέλεσε μίαν τῶν βάσεων ἐφ' ὧν ἐστηρίχθησαν αἱ μεταγενέστεραι προσπάθειαι τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς οὐσιαστικῆς κατοχυρώσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων διὰ τῆς συντάξεως καὶ ὑπογραφῆς ὑφ' ὅλων τῶν κρατῶν διεθνῶν περὶ αὐτῶν συμβάσεων. Ἡ ΣΤ' Γενικὴ Συνέλευσις ἀνέθεσεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τὴν σύνταξιν δύο σχεδίων συμβάσεων ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, πολιτικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καὶ πνευματικῶν ἀφ' ἑτέρου. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς συμβάσεις θὰ περιλαμβάνετο καὶ ἄρθρον περὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν συντασσόμενον ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς. Συγχρόνως ἡ αὕτη Γενικὴ Συνέλευσις ἀπεφάσισεν, ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων προπαρασκευάσῃ συστάσεις, ἀφορώσας εἰς τὸν διεθνή σεβασμὸν τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως, ὑποβάλλῃ δὲ πάντα ταῦτα μέσῳ τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν 7ην Συνέλευσιν, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο. Αἱ σχετικαὶ συζητήσεις ἐξακολουθοῦν ἐνώπιον τῆς Τρίτης Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.